

Міністерство освіти і науки України
Таврійський національний університет імені В.І Вернадського
(Навчально-науковий інститут управління, економіки
та природокористування - ННІУЕП)
Український Національний Комітет
Міжнародної Торгової Палати - ICC Ukraine
Харківська Державна академія культури
Національна академія державного управління при Президентові України
Донецький державний університет управління (м. Маріуполь)
Українське громадське об'єднання міжвідомчих комунікацій у сфері
охорони навколишнього природного середовища e-Екологія
(ГО e-Екологія)
Університет державної фіскальної служби України
Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого
Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej
(м. Бельско-Бяла, Республіка Польща)

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ПРАКТИЧНІ
ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ, ЕКОНОМІКИ
ТА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ В УКРАЇНІ**
Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції
(Київ, 21-22 листопада 2019 р.)

**Київ
2019**

УДК 338.24:330.15(063)
Т 33

Рекомендовано до друку Вченою радою Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського (протокол № 3 від 6 листопада 2019 р.)

Редакційна колегія:

Горник В.Г. - доктор наук з державного управління, доцент, директор навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування ТНУ імені В.І. Вернадського;

Безус П.І. - кандидат економічних наук, доцент, в. о. завідувача кафедри менеджменту та міжнародних економічних відносин Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування ТНУ імені В.І. Вернадського;

Кравченко С.О. - доктор наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування ТНУ імені В.І. Вернадського;

Євмешкіна О.Л. - доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування ТНУ імені В.І. Вернадського;

Петровська І.О. - кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри економіки, підприємництва та природничих наук Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування ТНУ ім. В.І. Вернадського;

Путінцев А.В. - кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри фінансів Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування ТНУ імені В.І. Вернадського.

Т33

Теоретичні аспекти та практичні проблеми управління, економіки та природокористування в Україні. Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 21-22 листопада 2019) / упоряд. Євмешкіна О.Л. – Київ: УкрСІЧ, 2019. - 380 с.

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Теоретичні аспекти та практичні проблеми управління, економіки та природокористування в Україні», яка відбулася на базі Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського 21-22 листопада 2019 р.

ISBN 978-617-7107-66-7

© Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського, 2019

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

Василевська Т.Е. ЕТИЧНЕ ЛІДЕРСТВО В ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ.....	19
Молодцов О.В. ЛІБЕРТАРІАНСТВО В УКРАЇНІ ЯК СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ: ІНСТИТУЦІОНАЛЬНО-ІДЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ.....	20
Парубчак І.О. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У ДЕРЖАВНІЙ ГУМАНІТАРНІЙ ПОЛІТИЦІ В УКРАЇНІ.....	23
Горник В.Г., Ганжа М.Є. ІНДУСТРІЯ 4.0 В РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА.....	25
Ткачова Н.М., Казанська О.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	31
Кравченко С.О. ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ГАЛУЗІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ.....	33
Бовсунівська І.В. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ДЛЯ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ ЛОБІЗМУ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	35
Євмешкіна О.Л. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	37
Коврига О.С. ЗАПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ.....	39
Шпачук В.В. СУБ'ЄКТИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ КІБЕРБЕЗПЕКОЮ УКРАЇНИ.....	41
Музика Ю. Д., Гуйда О. Г. УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ	

3. <https://www.gtai.de/GTAI/Navigation/EN/Invest/industrie-4-0.html>;
4. http://www.fabbricadelfuturo-fff.it/wp-content/uploads/Bandiera_STchallenges_F_EN.pdf;
5. <http://researchbriefings.files.parliament.uk/documents/SN01942/SN01942.pdf>;
6. <https://www.usine-digitale.fr/editorial/usine-du-futur-la-france-joue-la-carte-de-la-difference.N320465>;
7. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52012DC0582>;
8. <https://mautic.appau.org.ua/asset/42:strategia-rozvitku-4-0-v3pdf>.

Ткачова Н.М.

доктор наук з державного управління, професор,
завідувач кафедри інформаційних і
комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет, м. Київ

Казанська О.О.

кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри інформаційних і
комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет, м. Київ

РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Прийняття на глобальному рівні Цілей сталого розвитку та їх адаптація до реалій України обумовили необхідність їх урахування у процесах стратегічного планування, макроекономічного прогнозування та програмування розвитку країни, а також у процесі моніторингу суспільного прогресу. Сталий розвиток у цьому контексті розглядається як керований процес збалансованого розвитку соціально-економічних і екологічних складових, спрямованих на використання та відтворення природного середовища й досягнення відповідної якості життя людини як у теперішньому, так і в майбутньому часі [2].

Механізм державного управління у сфері сталого розвитку країни ґрунтується на таких базових блоках: законодавча база; організаційна база; суспільно-громадянська база. Визначаючи категорію «механізм державного управління» як:

- інструмент реалізації функцій держави та її виконавчої влади - складова частина системи управління, що забезпечує вплив на фактори, від стану яких залежить результат діяльності управлінського об'єкта [3];
- практичні заходи, засоби, важелі, стимули, за допомогою яких органи державної влади впливають на будь-які суспільні відносини

для досягнення поставлених цілей [4, с. 129];

- сукупність засобів організації управлінських процесів та способів впливу на розвиток керованих об'єктів із використанням відповідних методів управління, спрямованих на реалізацію цілей державного управління, можна сказати, що механізм державного управління сталим розвитком являє собою процес узгодженого впливу суб'єктів управління на економіку, соціальну сферу та екологію з метою досягнення заданих цілей.

Ряд чинників внутрішнього і зовнішнього характеру зумовили необхідність впровадження в Україні Стратегії сталого розвитку, а саме:

- внаслідок домінування в Україні ресурсо- та енергоємних галузей і технологій, сировинної орієнтації експорту та надмірної концентрації виробництва у промислових регіонах сформувалася така структура управління розвитком, яка загалом є неефективною та екологічно небезпечною;

- рівень економічного розвитку та добробуту населення не відповідає природному, науково-технічному, аграрно-промислому потенціалу України та кваліфікаційно-освітньому рівню населення, соціально-історичним і культурним традиціям народу України;

- Україна має низку міжнародних зобов'язань щодо сталого розвитку, що визначені стратегічними документами ООН;

- в Україні сформовано необхідне наукове та правове підґрунтя та відповідна громадська підтримка цього процесу.

Процес переходу країни до сталого розвитку - це процес зміни ціннісних орієнтацій багатьох людей, визнання міжнародних фундаментальних цінностей, таких як свобода, рівність, солідарність, охорона громадського здоров'я та сприяння благополуччя для всіх у будь-якому віці.. Національні цілі сталого розвитку визначають спрямованість стратегії на турботу про спільне благо та захист національних інтересів України.

Реформування і реалізація державної політики національної безпеки в контексті Стратегії сталого розвитку сьогодні є чи не найголовнішою проблемою в Україні. Системна криза, яку в останні роки переживає Україна, створює серйозні перешкоди для її стратегічного розвитку та економічного зростання. Сьогодні, однією з головних передумов подолання кризи є консолідація української нації і впровадження ефективної національної моделі державного управління, яка має забезпечити підвищення ефективності функціонування суспільства та національний розвиток.

Список використаних джерел

1. Про національну безпеку України. Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-III. Верховна Рада України. Законодавство України. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>

2. Боженьова І. М. Теорія сталого розвитку та її роль у процесі управління підприємством / І. М. Боженьова // Збірник наукових праць ВНАУ, Серія: Економічні науки. - Вип.№3 (80). - 2013. - с. 21-28

3. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления: Курс лекций. / Г. В. Атаманчук // М.: Юридическая литература - 1997. - с. 86.

4. Бакуменко В. Д. Теоретичні та організаційні засади державного управління: Навч. посібник. / П. І. Надолішній, В. Д. Бакуменко // К.: Міленіум, - 2003. - 113 - 122 с; 128 - с. 130.

Кравченко С.О.

доктор наук з державного управління,
доцент, завідувач кафедри публічного
управління та адміністрування ТНУ імені В.І.
Вернадського

ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ГАЛУЗІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Згідно з Енциклопедією державного управління, методологія – система способів організації та здійснення теоретичної і практичної діяльності, а також вчення про цю систему – її структуру, логічну організацію, методи і засоби діяльності. При цьому методологія наукових досліджень є системою способів наукових досліджень певних об'єктів, яку в цілому прийнято поділяти на три основні рівні – філософську, загальнонаукову та конкретно-наукову [1, с. 344].

Конкретнонаукова методологія є високоспеціалізованою методологією, що має чітко виражений нормативний характер, безпосередньо регламентує наукову діяльність і застосовується лише до певних класів об'єктів дослідження й пізнавальних завдань в окремих галузях науки або наукових дисциплінах [2, с. 43]. Характерним прикладом конкретнонаукової методології є методологія досліджень у галузі публічного управління – система способів пізнавальної діяльності у відповідній галузі, що включає принципи, підходи, методи, норми, парадигми тощо. Ця методологія синтезує відомі як загальнонаукові методи, так і конкретнонаукові методи з різних галузей знань (права, політології, менеджменту, соціології, економіки та ін.). Зокрема, у дослідженнях з публічного управління широко використовуються загальнонаукові методи, прийоми та процедури, але у адаптованому та специфічному вигляді, наприклад, аналіз (політичний, правовий, інституційний, проблемний, прогностичний, програмний та ін.), моделювання (організаційних систем, процесів управління, прийняття рішень, вироблення політики тощо), експеримент (соціальний, державно-правовий тощо), спостереження (соціологічні дослідження, збір статистичної інформації та ін.), постановка завдання (за участю державних органів), розробка гіпотез (має виражену ціннісну складову, тобто гіпотези розглядаються з точки зору певної системи цінностей, якими керуються у практиці державного управління), емпірична перевірка (у локальних масштабах) тощо.

Така ситуація характерна для будь-якої молоді галузі знань, що перебуває на допарадигмальному етапі та ще тільки напрацьовує власну